

ske Varer. Det vil blive vanskeligt at kontrolere Lovens Bestemmelser, det har jeg nævnt, men i Forbindelse hermed staar et andet Spørgsmaal, som flere ærede Medlemmer have fremdraget og fundet, der var Grund til at ændre noget ved. Det er Straffebestemmelserne. Jeg vil meget fraraade, at vi gaa hen og sætte Straffebestemmelserne ned. Og det af den simple Grund, at der ganske sikkert vil forekomme ikke saa faa Tilfælde, hvor man ikke vil blive i Stand til at ramme Omgaaelserne af denne Lov. Men *naar* vi saa faa fat paa Overtræderne, saa skulle vi ogsaa ramme dem, saa de kunne mærke det. Det er nødvendigt, for at Loven kan gøre den tilsigtede Nytte. Jeg kunde fristes til at foretage en lille Sammenligning mellem de Straffebestemmelser, der her findes, og dem, som blive praktiserede ude omkring i Landet gennem vore Andelsmejerier. Der er en Slags Forfalskninger, som af og til finde Sted i disse Mejerier, og som blive straffede meget strengt — hvad jeg tror er nødvendigt — og det er de Tilfælde, hvor Andelshavere eller Folk, som sælge Mælk til Mejerierne, forfalske deres Mælk og skumme lidt af Fløden ved en og anden Lejlighed. Den Straf, disse Folk faa, staar i de fleste Tilfælde slet ikke i Forhold til den Værdi, de have tilegnet sig. Men dette er absolut nødvendigt, fordi den Slags Omgaaelser af Loven og den Slags Bedragerier gennemgaaende er vanskelige at faa fat paa. Jo vanskeligere det er at opdage og efterspore Omgaaelser af Loven, jo større Straf maa der være, ellers vil Loven ikke gøre den tilsigtede Nytte.

Det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen) mente, at det vilde være rigtigt at lade Dele af Bøden eller maaske den hele, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, gaa til de fri Fattiggasser i Stedet for til Statskassen. Det tror jeg ikke er rigtigt. Staten vil jo nemlig ganske naturligt faa en Del Udgifter ved Gennemførelsen af denne Lov, og det er derfor heller ikke mere end rimeligt, at Staten faar Bøderne for Overtrædelser af Loven.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Doose) frygtede for, at denne Lov vilde lægge et besværligt Arbejde paa vore Mejerier. Denne Frygt kan jeg aldeles ikke anerkende. Mejerierne skulle jo dog føre en Slags Bog over det Smør, de afsende, og en Fortegnelse over, hvortil de afsende det. Og jeg kan

slet ikke tro, at det skulde være besværligt at føre dette Regnskab efter et bestemt Skema.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at jeg nu har berørt i alt Fald de vigtigste Punkter, som have været fremdragne under denne Behandling. Jeg skal endnu kun sige til det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Carl Hansen), at det Spørgsmaal, han fremdrog om, hvorvidt det vilde være rigtigt at drage Honning med ind under disse Varer, som her skulle lovgives om, skal jeg for mit Vedkommende gerne tænke over og drøfte nærmere med det Udvalg, der faar med Sagen at gøre.

Carl Hansen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Efter den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og efter de Udtalelser, vi nu have hørt af den højtærede Landbrugsminister, er der jo den bedste Udsigt til, at et Udvalg vil kunne opnaa Enighed om Gennemførelsen af dette Lovforslag. Derover vil jeg kun udtale min Glæde. Jeg skal derefter kun dvæle ved enkelte af de Udtalelser, der ere faldne fra de forskellige ærede Medlemmer.

Overfor det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Doose), der ytrede nogen Utilfredshed med, at det i § 1 bestemmes, at det paa Varen skal angives, fra hvilket Land den stammer, vil jeg kun sige, at dette jo ikke er noget stort Spørgsmaal. Dog forekommer det mig at være rigtigst, som der staar i Lovforslaget. Dersom vi f. Eks. med Hensyn til Smørret skulde føje det ærede Medlem i, at der kun skulde staa, at det var fremmed Smør, vilde det ikke være fuldt tilfredsstillende, hvis Maalet skal være det, som man fra alle Sider har hævdet, at vi ogsaa skulle sikre Forbrugerne mod at faa en anden Vare end den, de tro at købe. Thi fremmed Smør kan jo være svensk, finsk, russisk, sibirisk, galizisk osv. De saaledes betegnede Varer have ikke lige godt et Renommé. Jeg er tilbøjelig til at tro, at sibirisk Smør er bedre end russisk. Hvis vi derfor nøjes med Betegnelsen „fremmed“, er der intet i Vejen for, at galizisk, finsk og russisk Smør kan sælges saaledes, at man antog det for sibirisk og som Følge deraf betalte en højere Pris, end man ellers vilde betale derfor.

Det ærede Medlem frygtede ogsaa for, at det for Mejerierne vilde være forbundet med Vanskeligheder at føre den Bog, hvorom Lovforslagets § 8 indeholder Bestemmelser. Jeg kan der ganske slutte mig til den højtærede Landbrugsministers